

mener, at vi nu må overveje, hvorvidt der foreligger muligheder for at undgå sådanne fremover.

Man kan naturligvis gå så radikalt til værks helt at afskaffe pristalsreguleringen og i stedet med kortere mellemrum forhandle om lønvilkårene. For tjenestemændenes vedkommende, hvor alle ønsker faste lønformer, må man dog efter min mening i alle tilfælde have en egentlig regulering efter prisbevægelserne. Det er imidlertid et spørgsmål, om det af den grund er nødvendigt at medtage skatterne i det prital, som man ønsker at regulere efter. Op til 1946 reguleredes tjenestemandslønningerne efter et såkaldt udgiftstal, der bl. a. ikke medtog de direkte skatter. Jeg har forstået, at tjenestemændene vil overveje at vende tilbage til en sådan ordning. Den rejser dog det særlige spørgsmål, om det er heldigt således ved pristalsberegningen at stille direkte og indirekte skatter forskelligt. Det er imidlertid en almindelig opfattelse, at det ikke er praktisk muligt at holde de indirekte skatter og afgifter uden for pristalsberegningen. Efter de omlægninger af forbrugsbeskatningen til afgifter beregnet pr. stk. eller vægtenhed, som er gennemført i de senere år, er jeg ikke sikker på, at denne opfattelse stadig er rigtig. Jeg har derfor anmodet det statistiske departement om at tage hele dette spørgsmål op til en nærmere undersøgelse i forbindelse med opstillingen af det nye pristalsbudget.

For at undgå enhver misforståelse vil jeg understrege, at spørgsmålet om generelt at holde skatterne uden for pristalsbudgettet ikke kan sammenstilles med det forslag om et særprital, som i dag fremsættes. Ved den nu foreslåede ordning holdes alene bestemte afgiftsforhøjelser uden for pristalsberegningen. Holdes derimod skatterne helt uden for pristallet, øver skatteændringer ingen indflydelse på dette.“

Det heromhandlede lovforslag mødte i folketinget tilslutning fra de tre regeringspartier, mens ordførerne for venstre, det konservative folkeparti og kommunisterne gik imod det.

„Jeg tror“, udtalte *Peter Nielsen* (S), „at den jævne forbruger trods al den agitation, der nu udfoldes, vil forstå nødvendigheden af disse afgiftslove og være glad over, at byrderne er så retfærdigt fordelt. Derimod vækker det hos lønmodtagerne nogen bekymring, at afgiftsforhøjelserne skal holdes uden for pristallet, ligesom der ikke skal uddeles sparebeviser for det nuværende finansår, hvilket heller ikke skal give sig udslag i det lønregulerende prital. Det er betænkeligt, at vi skal have to forskellige pristal, og jeg hilser med glæde at finansministeren bebuder, at spørgsmålet om pristallet tages op til undersøgelse og forhandling med de interesserede parter, således at vi får et faktisk beregnet prital med en anden indeks, for det er uholdbart i det lange løb at have én indeks, der er fastsat efter visse